Rozhovor s osobnosťou mesiaca Máriou Lincéniovou

Mária Lincéniová sa narodila v Šuranoch. Strednú zdravotnícku školu vyštudovala v Nových Zámkoch. Po ukončení štúdia začala pracovať vo FNsP v Nových Zámkoch na internom oddelení, kde pôsobila dvadsať rokov, z toho päť rokov na jednotke intenzívnej metabolickej starostlivosti. Počas tohto obdobia absolvovala vyššie odborné vzdelanie v odbore diplomovaná sestra. Šiesty rok pracuje v ambulantnej sfére na diabetológii.

Pani Lincéniová, čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotnej sestry? Bol to odjakživa váš sen alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

Vždy som chcela pracovať ako sestrička v nemocnici, bol to môj sen. Dostať sa na školu bolo v tom období pre veľký záujem ťažké, takže keď sa mi to podarilo, bola som veľmi šťastná a hrdá. Pracovať ako sestra je náročné, ale mňa táto práca baví a napĺňa.

Venujete sa edukácii pacientov s diabetom. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Denne sa stretávam s mnohými pacientami, či už pri bežnej kontrole, alebo s novo diagnostikovanými. Ku každému treba pristupovať osobitne, častokrát majú strach, pociťujú neistotu a kladú nám množstvo otázok. Pri edukácii je potrebná trpezlivosť a empatia. Pacienta musíme zapojiť do liečebného procesu, je dôležité, aby pacient pochopil, že pri aktívnej spolupráci a predovšetkým pri dodržiavaní diétneho režimu môže viesť plnohodnotný život.

Z môjho pohľadu je to spokojnosť a dôvera pacienta.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Každý pacient je určitou výzvou, svojím postojom k nemu môžem ovplyvniť jeho správanie, prežívanie a konanie želateľným smerom. Avšak predsa len tou najväčšou výzvou je pre mňa moja trinásťročná dcéra, ktorá má diabetes od siedmich rokov. Za túto pre mňa dlhú dobu sme prešli rôznymi situáciami, či už dobrými alebo horšími, každá nás posilnila a posunula vpred.

Snažím sa neustále vzdelávať, hľadám nové informácie, ktoré potom môžem využívať pri práci s pacientami.

Je o vás známe, že ste vynikajúco zorganizovaná a napriek vysokému pracovnému zaťaženiu pacientov vždy vítate s úsmevom. V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti a energie?

Práca v ambulancii je náročná, zahŕňa množstvo dokumentácie, objednávanie, vybavovanie telefonátov, udržiavanie chodu ambulancie a v neposlednom rade starostlivosť o pacienta. Keďže rada komunikujem s ľuďmi, zaujímajú ma ich životné príbehy a často aj oni mne dodajú energiu. Občas zažijeme aj úsmevné situácie. Vždy keď prichádzam do práce, snažím sa odhodiť svoje starosti a myslím na to, že to najmenšie, čo môžem pacientovi dať, je úsmev. S ním to ide ľahšie.

Prezraďte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie. Čo vás napĺňa šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Svoj voľný čas trávim s rodinou, rada pre nich varím a pečiem. S dcérou experimentujeme, skúšame recepty pre diabetikov, ktoré občas aj nevyjdú, ale väčšinou sa podaria. Relaxujem pri čítaní a prechádzkami v prírode.

Ďakujeme vám pani Lincéniová za poskytnutie rozhovoru.
Odborná redakcia DIA News